

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ»

Άποσπάσματα συνέντευξης του Πατριάρχη Ἱεροσολύμων Θεόφιλου Γ' στην Βάλια Νικολάου για τὸν «Ἐλεύθερο Τύπο», Δεκέμβριος 2010

-Μακαριώτατε, πέρασαν σχεδὸν πέντε χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκλογή σας στὸν πατριαρχικὸ θρόνο. Ποιὸ θεωρεῖτε τὸ σημαντικότερο ἔργο σας;

«Ἐπανῆλθε ἡ ὁμαλότης στὴ λειτουργία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Πλέον, τὸ κύρος του ἔχει ἀποκατασταθεῖ καὶ τὸ Πατριαρχεῖο διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο ὅχι μόνο εἰς τὸ θρησκευτικὸ γίγνεσθαι, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ πολιτικὸ, γιατί συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὸ καθεστῶς τῶν Ἱεροσολύμων.

Διαδραματίζει σημαντικὸ ρόλο στὴν ἐκτόνωση τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, συμβάλλοντας τὰ μέγιστα διὰ τῆς συμμετοχῆς του σὲ διαφόρους διαθρησκευτικοὺς διαλόγους.

Ἀπόδειξη τούτου εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων στὸ Συμβούλιο θρησκευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς, τὸ ὁποῖο ἐγένετο μὲ πρωτοβουλία τοῦ State Department καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ραβίνους, τὴν ἐβραϊκὴ θρησκευτικὴ ἡγεσία τοῦ Ἰσραήλ, ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴν κυβέρνηση, τὴ θρησκευτικὴ ἡγεσία τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν».

-Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα συναντήσατε κάποιες δυσκολίες καί, ἂν ναί, ποιὲς εἶναι αὐτές;

«Βεβαίως καὶ συναντήσαμε δυσκολίες ἦταν τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ θεοῦ κατορθώσαμε νὰ τὶς ξεπεράσουμε καὶ νὰ τὶς θεραπεύσουμε...»

-Στὸ παρελθόν, τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἀντιμετώπιζε οἰκονομικὰ προβλήματα. Αὐτὰ τὰ προβλήματα ἔχουν ξεπεραστεῖ;

«Υπῆρχαν πολλὲς ἐκκρεμότητες, μεγάλα χρέη, ποὺ γιὰ πολλοὺς καὶ διάφορους λόγους τὸ Πατριαρχεῖο δὲν εἶχε ἀνταποκριθεῖ εἰς τὶς ὑποχρεώσεις του. Τώρα, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ θεοῦ, πολλὰ κενὰ ἔχουν καλυφθεῖ.

Τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα εἶναι ἓνα πρόβλημα ποὺ πάντοτέ μας ἀπασχολοῦσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀλλὰ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι βρισκόμαστε σὲ ἀνοδικὴ πορεία.

Σήμερα, τὰ πάντα λειτουργοῦν μὲ διαφάνεια καὶ μὲ σοβαρότητα. Ἐπίσης, ἓνα ἄλλο πρόβλημα εἶναι ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο ἔχει περιουσίες γῆς ποὺ βρίσκονται σὲ στρατηγικῆς σημασίας θέσεις ἀπὸ πολιτικῆς πλευρᾶς.

Ἀντιλαμβάνεστε ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο βρίσκεται πάντοτε ἐν μέσῳ δύο συμπληγᾶδων».

-Ποιές είναι οι σχέσεις σας με την κυβέρνηση του Ισραήλ, της Ιορδανίας και την Παλαιστινιακή Αρχή;

«Με όλες τις κυβερνήσεις, κυρίως με το Ισραήλ και την Ιορδανία, οι σχέσεις μας είναι άριστες και το έργο».

Με την Παλαιστινιακή Αρχή, επίσης, οι σχέσεις μας είναι πάρα πολύ καλές, συνεχώς βελτιώνονται, αν και όρισμένες φορές υπάρχουν παρεξηγήσεις από παράγοντες που είναι γνωστοί και έχουν προσωπικά, οικονομικά και ιδεολογικά συμφέροντα».

-Η σχέση σας με τον Οικουμενικό Πατριάρχη;

«Δεν μιλάμε περί σχέσεως με τον Οικουμενικό Πατριάρχη, υπάρχει ταύτιση σε όλα τα θέματα».

-Το Πατριαρχείο πέρασε μία πολύ άσχημη περίοδο λόγω των γεγονότων που συνέβησαν με τον έκπτωτο Πατριάρχη Ειρηνάιο. Τί γίνεται με την υπόθεσή του;

«Με την υπόθεση του Ειρηναίου δεν ασχολούμαστε πλέον...»

-Κατά πόσον οι θρησκείες μπορούν να συμβάλουν στην επικράτηση της ειρήνης στις παγκόσμιες κοινωνίες;

«Οι θρησκείες διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο. Το πρόβλημα της διεθνούς διπλωματίας, αλλά και των πολιτικών είναι ότι, έπειδη άκριβως δεν κατέχουν εις βάθος τα θέματα της θρησκείας, προσπαθούν να παραθεωρήσουν το ρόλο που διαδραματίζει ή θρησκεία σε παγκόσμια κλίμακα και δειλά δειλά αναγνωρίζουν ότι όπου σημειώνονται διενέξεις πολιτικής φύσεως ή οτιδήποτε άλλο ή αίτια είναι καθαρά θρησκευτική.

Προσπαθούν να τονίζουν πάλι το πολιτικό μέρος ή το έθνικό, ή ρίζα ωστόσο είναι θρησκευτική.

Το λέω αυτό από την πείρα που έχω. Έδω στην περιοχή μας, αποδεικνύεται τελικά ότι ή ρίζα του πολιτικού προβλήματος και της διενέξεως είναι καθαρά θρησκευτική, γι' αυτό και όλες οι κυβερνήσεις σήμερα, ευρωπαϊκές και μη, συντρέχουν οικονομικώς κάθε είδους πρωτοβουλία που αφορά στο διαθρησκευτικό διάλογο.

Καθημερινά, δέχομαι αποστολές από την Ευρώπη και από την Αμερική, πολιτικές, διπλωματικές και εκκλησιαστικές. Ο σκοπός για τον όποιον έρχονται είναι για να ακούσουν τις απόψεις μας στο θέμα του Μεσανατολικού, του Παλαιστινιακού και των Ιεροσολύμων.

Αντιλαμβάνονται πλέον ότι οι διπλωματικές και πολιτικές προσπάθειες δεν αποδίδουν καρπούς χωρίς τη συνδρομή της θρησκευτικής ήγεσίας ή, αν θέλετε, της θρησκείας».

-Ὡς Προκαθήμενος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἔχετε στήν πνευματική σας δικαιοδοσία τὸ Ναὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ποιὸ μήνυμα θὰ θέλατε νὰ στείλετε ἀπὸ τὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο πρὸς τοὺς χριστιανούς;

«Οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀνοίξουν τὶς καρδιές τους καὶ νὰ δεχθοῦν τὸ μήνυμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς αἰσιοδοξίας ποὺ εἶναι ὁ Χριστός».

-Ποιὸς θεωρεῖτε ὅτι εἶναι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας σήμερα;

«Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναντικατάστατος καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι σὲ χῶρες τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία (σ.σ: ἀναφέρομαι στὶς Δυτικὲς Ἐκκλησίες) ἔχει χάσει τὴν πνευματικὴ της ἀποστολὴ καὶ διάθεση, οἱ ἄνθρωποι βρίσκονται σὲ μία κατάσταση συγχύσεως καὶ ἀπογοητεύσεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταφεύγουν σὲ θρησκευάματα, πού, ἀντὶ νὰ τοὺς ἀνανεώσουν πνευματικὰ καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύουν, τοὺς δημιουργοῦν ἐπιπρόσθετα προβλήματα.

Ὅσον ἀφορᾷ στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀποδεικνύεται ὅτι σὲ χῶρες ποὺ ἐπικρατεῖ, οἱ ἄνθρωποι ἀναγνωρίζουν τὴν προσφορὰ της καὶ καταφεύγουν σὲ αὐτὴν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες τῶν ταγῶν καὶ τῶν κληρικῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας».

-Ἡ παγκόσμια κρίση εἶναι καὶ κρίση ἀξιῶν;

«Εἶναι κρίση ἠθικῆς, διότι τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων. Ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων εἶναι ἡ ὑπέρβασις ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἐγώ του...»

-Ἐξαιτίας τῆς οἰκονομικῆς κρίσης οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι αἰσθάνονται ἀπογοητευμένοι, ὀργισμένοι. Ἀνάλογα εἶναι καὶ τὰ συναισθήματα τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι δηλώνουν ὅτι φοβοῦνται γιὰ τὸ μέλλον τους. Τί μήνυμα θὰ στέλνατε σὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους;

«Οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται ἀπογοητευμένοι. Τὸ βλέπω καὶ ἐγὼ ποὺ δέχομαι καθημερινὰ χιλιάδες προσκυνητὲς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ συναισθημα εἶναι ἔντονα ζωγραφισμένο στὰ πρόσωπά τους. Εἶναι δικαιολογημένες ἡ φοβία καὶ ἡ ἀπελπισία τοὺς διότι αἰσθάνονται ὅτι προδίδονται ἀπὸ παντοῦ.

Τὸ μήνυμα τῆς αἰσιοδοξίας εἶναι ἀκριβῶς τὸ μήνυμα τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ θεοῦ στήν ἱστορία, δηλαδή τὰ Χριστούγεννα. Εἶναι τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἀπογοήτευσε ἀλλὰ καὶ οὔτε ἀπογοητεύει. Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Φῶς τῆς γνώσεως. Ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Ἀλλὰ ἐξαρτᾶται κατὰ πόσον ὁ ἄνθρωπος, νέος καὶ ἡλικιωμένος, εἶναι ἕτοιμος νὰ προβεῖ στήν ὑπέρβαση τοῦ ἑαυτοῦ του».